

Nr 350.

Av herrar **Thorell** och **Wiberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.

Mot det i Kungl. Maj:ts proposition nr 210 framlagda förslaget angående försvarets högsta ledning ha på vissa punkter allvarliga invändningar blivit resta. Dessa invändningar gälla icke förslaget om kommandoexpeditionernas sammanslagning och om tillsättandet av en överbefälhavare redan i fredstid. De gälla i stället förslaget om förhållandet mellan överbefälhavaren och försvarsgrenscheferna, mellan försvarsstaben och de olika försvarsgrenarnas högsta staber. Man har anmärkt att överbefälhavaren blir betungad av en alltför stor arbetsbörda, ja, att propositionens organisationsförslag bygger på den förutsättningen, att det till det svenska försvarets förfogande finns en man med nästan övermänskliga arbetskrafter. Man har kritiserat, att det operativa arbetet, framför allt i vad det gäller armén, förlägges till en försvarsstab, där det icke finns något organ för handläggningen av organisations- och utrustningsfrågorna, vilka så intimt sammanhånga med den operativa planläggningen. Man har också beklagat, att arméstaben får en långt mindre självständighet än marin- och flygstaberna.

Olika militära myndigheter, såsom cheferna för första och andra arméfördelningarna, chefen för Övre Norrlands trupper, chefen för flygvapnet samt flygförvaltningen och arméförvaltningen ha också avstyrkt antagandet av det förslag, som först framställt av 1941 års försvarsutredning och sedan i allt väsentligt upptagits i Kungl. Maj:t proposition. Även ordföranden i statens ammunitionsnämnd samt 1942 års försvarsberedning har för sin del yttrat sig mot försvarsutredningens organisationsplan. Särskilt vägande synes oss de invändningar vara, som framförts av chefen för andra arméfördelningen och av 1942 års försvarsberedning. Det alternativ nr II, som framlagts av chefen för andra arméfördelningen och som sedan ytterligare rekommenderats av 1942 års försvarsberedning, synes oss innebära en lycklig lösning av den högsta ledningens problem.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 måtte

1) uttala sig för den uppfattningen, att frågan om försvarets högsta ledning löses i huvudsaklig överensstämmelse med de riktlinjer, som avgivits av chefen för andra arméfördelningen (alt. II) samt av 1942 års försvarsberedning,

2) besluta en sådan utformning av försvarsstabens och arméstabens organisation och personalstater, att försvarsstabens operations- och kommunikationsavdelningar till väsentlig del förläggas inom arméstaben samt i övrigt besluta de förändringar i dessa staber, som betingas av ovan angivna riktlinjer.

E. Thorell.

Åke Wiberg.